

Tisková zpráva
10. 1. 2020

Na jeviště Provázku vtrhne autorská inscenace o stáří

Po úspěšném říjnovém uvedení *Dona Quijota* se soubor Divadla Husa na provázku pod vedením umělecké šéfky Anny Davidové pustil do divokých vod autorského divadla. Premiéra inscenace *Domov na konci světa* proběhne 17. ledna 2020 a nabídne kolektivní autorskou výpověď ke stále palčivějšímu tématu stárnutí společnosti.

V druhém titulu sezony *10 000 donkichotů!*, věnované lidem na okraji, se tedy v centru pozornosti ocitnou senioři, skupina stále početnější, a přitom neméně odsouvaná na okraj zájmu a opřádaná stereotypními představami. V donkichotské sezoně půjde o první režii umělecké šéfky **Anny Davidové**. Ta se po úspěšných inscenacích *Tichý Tarzan*, *Vitka* či *Pravidla bincárny* na Provázku poprvé vydala cestou ryze autorské inscenace. „Na začátku stál náš společný zájem o témata spojená s fenoménem stáří – a to nejen v rovině celospolečenské, ale i osobní. Víme, že společnost stárne, je však třeba tuto skutečnost nahlížet pouze jako civilizační problém či hrozbu, jak nás zhusta přesvědčují někteří experti a média?“ ptá se režisérka, jejíž rukopis dává příslib nevšedního jevištního tvaru a navzdory závažnosti tématu i hravosti a humoru.

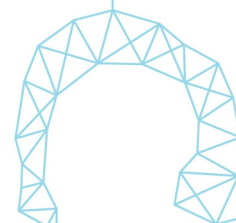
Ke spolupráci přizvala řadu tvůrců – kromě kostýmní výtvarnice **Petry Vlachynské** a hudebníka **Martina Konvičky**, jejichž úspěšná spolupráce s Davidovou se odrazila v *Pravidlech bincárny*, oslovila režisérka scénografa **Nikolu Tempíra** či **Adélu Laštovkovou Stodolovou**, tvůrkyni nonverbálního divadla, jež pracovala na pohybové složce inscenace. „Příprava inscenace byla od počátku provázána poctivým hledáním. I samotný zkušební proces s herci jsme začali studiem – téměř dva týdny jsme na zkoušky zvali odborníky z oborů sociální gerontologie či paliativní medicíny, praktiky z oblasti péče o seniory či doprovázení umírajících. Navštívili jsme domov pro seniory, a dokonce si na vlastní kůži vyzkoušeli tzv. sadu pro simulaci stáří neboli geronto-oblek,“ přibližuje Davidová proces vzniku nové inscenace.

Do výsledného tvaru se otiskly i osobní příspěvky a postoje provázkovských herců, kteří v inscenaci vystoupí. „Přes celospolečenské úvahy, jimiž jsme se obírali, hledali jsme prostředky pro výpověď osobní. Z bytostného zájmu jsme se chtěli dotknout témat spojených se stářím, zcela vědomě však z pohledu těch, kteří je na vlastní kůži pocítí až za řadu let,“ vysvětluje dramaturgyně **Kateřina Menclerová**, která je také spoluautorkou scénáře, a dodává: „Naše společnost, posedlá mládím a výkonností, stárne. Vytěsněním stáří a smrti kamsi na okraj však nedosáhneme dokonalosti ani nesmrtelnosti, docílíme jen dobrovolného ulpívání na povrchu a ztráty důležitých životních obrysů.“

Pražská premiéra inscenace proběhne záhy po té brněnské, a to v neděli 26. ledna v Divadle Archa.

PR servis Divadla Husa na provázku:

Alžběta Nagyová
e-mail: propagace@provazek.cz
tel.: +420 737 754 151
www.provazek.cz



Kateřina Menclerová a kolektiv

Domov na konci světa

výroční zpráva z planety seniorů

Režie: Anna Davidová

Dramaturgie: Kateřina Menclerová

Scéna: Nikola Tempír

Kostýmy: Petra Vlachynská

Hudba: Martin Konvička

Pohybová spolupráce: Adéla Laštovková Stodolová

Projekce: Pavla Baštanová

Inspice: Lenka Jirků

Hrají

Ivana Hloužková

Pavel Zatloukal

Dalibor Buš

Růžena Dvořáková

Milan Holenda

Ondřej Kokorský

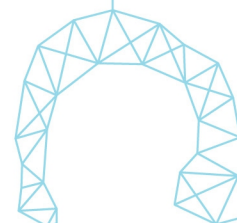
Sylvie Krupanská

Dominik Teleky

Tereza Volánková

Tomáš Žilinský

Premiéra: v pátek 17. ledna 2020 v Sále Divadla Husa na provázku



Další reprízy:

sobota 18. ledna, 19.00

neděle 26. ledna, 20.00 (Divadlo Archa Praha)

středa 12. února, 18.00

čtvrtek 13. února, 19.00

pondělí 2. března, 19.00

středa 4. března, 19.00

Společnost, uctívající mládí, produktivitu a výkon, stárne. Civilizační problém, nebo výzva? Medicínský pokrok výrazně prodlužuje lidský život, atributy mládí jsou stále na špičce vyznávaných hodnot, naše doba se zahleděla sama do sebe – je tak snadné podlehnout iluzi vlastní neohroženosti a nesmrtelnosti. Je lákavé témata spojená se stářím vytěsňit. Nebo je možné hledat v nich ztracený horizont vlastní konečnosti a svědectví o hluboké lidské zkušenosti.

Autorská inscenace jako ponor do témat stárnutí, stáří a vyhoštění smrti i osobní mezigenerační výpověď. Dobrodružná výprava na konec světa a za horizont času. Memento mori? No more!

